

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 4

28. ledna 2018

Cena: 8 Kč

Extenze 2018

Etika odpovědnosti Dietricha Bonhoeffera a její význam pro současného křesťana

„Věřím, že Bůh ze všeho, i z toho největšího zla, může a chce učinit dobro. K tomu potřebuje lidi, kteří věří, že všechny věci mohou posloužit k dobrému. Věřím, že v každé tísní nám Bůh chce dát tolik síly odolat, kolik jí potřebujeme. Ale nedává ji předem, abychom se nespolehali sami na sebe, ale jen na něj samotného. V takové víře musí být překonán každý strach z budoucnosti. Věřím, že ani naše chyby a omyly nejsou nadarmo, a že pro Boha není o nic těžší se vypořádat s nimi než s našimi domněle dobrými skutky. Věřím, že Bůh není žádným nadčasovým osudem, nýbrž že čeká a odpovídá na upřímné modlitby a odpovědné činy.“

Srdečně vás zveme na 3. přednášku v rámci cyklu Extenze 2018 - Snahy o obnovu myšlení a společnosti. Na téma Etika odpovědnosti Dietricha Bonhoeffera a její význam pro současného křesťana bude přednášet PhDr. ThDr. Noemi Bravená, proděkanka pro rozvoj Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, členka Katedry pastorálních oborů a právních věd KTF UK a členka Katedry praktické teologie Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy.

Příspěvek představuje etiku odpovědnosti německého luteránského teologa Dietricha Bonhoeffera, který je v naší Církvi československé husitské známý především svou teologií následování a svým zapojením se do protinacistického odboje. Etika odpovědnosti byla formulována ve střetu humanistických představ o člověku a ideologie Třetí říše. Bonhoeffer ji formuloval v etických fragmentech a listech z vězení. Všímá si také velmi zajímavé situace, když se tzv. dvojí (trojí) příkazání lásky dostává samo v sobě do rozporu - jak má křesťan jednat v souladu se svým svědomím? Připouští etika odpovědnosti i vinu Bonhoeffera za účast na plánovaných útocích na Hitlera? Tyto a podobné otázky budou představeny v kontextu Bonhoefferova myšlení.

Sejdeme se 7. 2. v 19 hodin ve Farského sále Husova sboru na Vinohradech (Dykova 1, Praha 10).

Více informací: www.hs-vinohrady.cz

Za Lubošem Svobodou

V posledním měsíci roku 2017 přišla smutná zpráva o skonu br. faráře Luboše Svobody, autora křesťanských songů, člena divadla Semafor, který zesnul po delší nemoci večer o první neděli adventní ve věku 77 let.

Luboš Svoboda se narodil v r. 1940 a od mládí projevoval velké hudební nadání. Proto po základní škole odešel studovat na pražskou konzervatoř – obor varhany a skladba. Po jejím absolutoriu se přihlásil ke studiu na Husově bohoslovecké fakultě a v r. 1965 byl vysvěcen na kněze. Nastoupil na své první farské místo v náboženské obci Tuchoměřice a od r. 1970 do r. 1979 sloužil v náboženské obci Praha – Strašnice. 60. léta 20. století – zejména jejich druhá polovina – přinesla do naší společnosti částečné uvolňování, které se dotklo jak politiky, umělecké tvorby, ale také působení církvi. Této šance využil i Luboš Svoboda. Zakládal hudební skupiny a začal komponovat písně s křesťanskou

tematikou – songy. Koncertoval nejen v naší vlasti na mnoha místech, ale také v tehdejší NDR a stal se vzorem pro začínající muzikanty, kteří zakládali hudební skupiny, jejichž repertoár tvořily také písně s křesťanskou tematikou – tedy i písně L. Svobody i písně převzaté ze zahraničí. Dvorními dodavateli kvalitních textů, jež byly inspirovány biblickým poselstvím, se pro Svobodovy křesťanské songy stali zejména duchovní naší církve, talentovaní básníci – Pavla Zachařová (1929 – 1978) a Zdeněk Svoboda (1927). Za všechny jmenujme např.: *Marta rozmlouvá s Pánem, Bartoloměj, Zacharjáš, Vánoční Ježíš, Úzkost, Babylon, Tomáš,*
Dokončení na str. 3

JAN PALACH

- 49. výročí sebeupálení na podporu svobody a demokracie

“Člověk musí bojovat proti tomu zlu, na které právě stačí.“

Dnem památky v našem kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze provázely místní farářka Mgr. Libuše Roytová a organizátorka setkání Alena M. Kubičková, pobožností posloužili patriarcha Církve československé husitské dr. Tomáš Butta a doc. David Tonzar, pražský biskup.

Mimořádný a šokující čin studenta Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Jana Palacha, jenž se v naší zemi stal symbolem boje za svobodu, ale i podobné oběti mnoha dalších, na tradičním setkání 16. ledna připomněli také prof. Dr. Ing. Jakub S. Trojan, profesor Evangelické teologické fakulty UK v Praze, pamětník Daniel Raus a za Studentskou radu FFUK v Praze promluvil Jiří Pilip. red

Připomínání Jana Palacha a jeho vlajka

Staroměstské náměstí je místem, kudy procházely dějiny. Bylo také svědkem pohřbu Jana Palacha (1948-1969). Lidé zde tehdy stáli v zástupech, aby v nekonečné řadě vzdali poctu studentu Janu Palachovi, jehož rakev byla vystavena v Karolinu u Husovy sochy. V té době bylo na kostele sv. Mikuláše lešení, neboť se opravoval. Z tohoto lešení byly pořizovány i některé fotografie Palachova pohřbu a zástupu na náměstí. Životní příběh i smrt Jana Palacha jsou upomenutím na tíživý čas totality, která se tenkrát v naší zemi opět postupně začala rozmáhat. V lednu roku 1968 se v naší vlasti otevřely výhledy naděje na uvolnění poměrů a prosazování větší svobody v politickém a veřejném životě. Ale o rok později už byla situace zcela jiná. V lednu roku 1969 již naděje pohasla a v lidech se začala projevoval rezignovanost na situaci po okupaci

v srpnu roku 1968. Totalita se svými mocenskými praktikami a atmosférou strachu je realitou dějin. A Jan Palach k tomu řekl své odvážné a nepřehlédnutelné „Ne“.

Jan Palach se svou obětí trvale spojil s naší vlastí. Symbolicky to bylo vyjádřeno tím, že na jeho pohřbu se vyskytovalo nespočet státních vlajek. Ale také na jeho zesnulé popálené tělo byla položena vlajka. Vlajka se dává na rakev prezidentů. A v tomto případě přikrývala tělo mladého studenta.

Tato vlajka se s největší pravděpodobností dochovala až do dnešních dnů. Byla uschována a zachována v rodině pana Aloise Krátkého a paní Vlasty Krátké. Oba pracovali jako pitevní laboranti v místech, kam bylo po smrti převezeno tělo Jana Palacha. K lůžku Jana Palacha, přes nějž byla rozvinuta vlajka, byly kladeny květiny, ačkoliv tam nikdo neměl mít přístup. Když bylo tělo studenta odvezeno k pohřbu, vlajka tam zůstala. Pracovnice ji uschovala, neboť si uvědomovala její význam. Zvláštní cestou se tato vlajka dostala jako dar do ústředí Církve československé husitské, která ji poskytne k vystavení Národnímu muzeu.

V každém případě je vlajka jako symbol našeho samostatného státu s Janem Palachem spojena, neboť je spjat se svou pozemskou vlastí, se svým národem, se svou zemí. Proto nemá být námi, kteří v této zemi žijeme, tato osobnost zapomenuta, ale má být trvale připomínána. To je důvodem i našeho každoročního vzpomínkového setkávání v kostele sv. Mikuláše v Praze na Staroměstském náměstí.

Tomáš Butta

Chrám uprostřed tržiště

Karmelitánskému nakladatelství vděčíme za to, že si knihu Juraje J. Dovaly s původním slovenským názvem „Chrám uprostřed trhu-viska“, můžeme přečíst i v češtině. Vydalo ji v roce 2017, kniha je brožovaná, má 144 stran a o Vánocích už stihla udělat radost mnoha obdarovaným.

Autor knihy s českým názvem „Chrám uprostřed tržiště“ nenechává čtenáře dlouho v nejistotě. Už samotným podtitulkem knihy - „Spiritualita všedního dne“ - mu prozrazuje, že tu nepůjde o chrám kamenný, ale o ten, který Bible zná pod názvem „chrám Ducha svatého“. Kdo z nás by se jím, vědomě či podvědomě, nechtěl stát? Ale jak? Jak v tom dnešním zdivočelém světě, při všech těch povinnostech a nárocích na nás kladených?

Na tyto otázky jasně, konkrétně a velmi prakticky odpovídá autor této knihy. Bratrsky se v ní dělí o své zkušenosti života žitého v Boží přítomnosti. Radí, jak žít s Bohem tady a teď, vždycky a všude, za všech okolností. Nenásilným, velmi jednoduchým a srozumitelným způsobem učí křesťanské spiritualitě, která člověka bezpečně vede k trojjedinému Bohu.

Autor má zkušenosti s doprovázením lidí věřících i hledajících a je zřejmé, že jim rozumí. Knihu lze proto doporučit oběma těmto skupinám. Lze ji doporučit každému, kdo má rád knihy, které otevírají obzory a pomáhají prakticky a konkrétně zvládat nejrůznější životní úskalí. Knihu lze doporučit každému, kdo si uvědomil, že mu život, tento neopakovatelný jedinečný dar, často utíká mezi prsty jako voda a chtěl by s tím něco udělat. Knihu lze jako praktický návod doporučit každému, kdo pochopil nebo potřebuje pochopit nesmírnou cenu přítomného okamžiku - žít tady a teď! Vědomě, bděle, ne bezmyšlenkovitě. Žít, nikoliv přežívat nebo živořit. Kniha učí čtenáře žasnout, děkovat, žít v Boží přítomnosti - neučí tedy nic nového, co by tu v minulosti nebylo. Pouští otcové, mniši, mystici a mnozí další to všechno znali a dávno o tom psali. Výhodou Dovalovy knihy však je, že je psaná jazykem současného člověka, je šitá na míru pro nás, lidi žijící tady a teď. Ne ve středověku. V tom vidím její největší cenu. Marie Svatošová

Meditace: Procházím ulicí a uvědomuji si: Země je svatá. Tuto krásnou planetu, toto místo mi Bůh dal, abych tady žil a rostl k jeho slávě. Půda, na které stojím, je svatá. Jsem v přírodě a vím: Země je svatá. Medituji.

Lehnu si na zem, rozpačím ruce tak, abych objímal Zemi, a v duši procituji větu: Země je svatá. Medituji.

Děkuji ti, veliký a všemohoucí Bože, za planetu Zemi, za toto nádherné a požehnané místo pro život. Medituji.

V březnovém magazínovém čísle našeho časopisu se dovíte více v rozhovoru o knize s autorem Jurajem Dovalou.

Z kazatelského plánu

4. neděle po Zjevení

Mk 1,21-28

Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní? Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi. Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka. ŽALM 113,5-7

První čtení: Deuteronomium 18,15-20

Tužby pro dobu po Zjevení:

2. Abychom Pána Ježíše slovy vyznávali i životem následovali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom Božimu slovu pozorně naslouchali a ve skutek je uváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, celý vesmír postupuješ svou přítomností a zjevuješ, že tvůj Syn je Spasitel světa. Prosíme tě, zahoj rány, které působíme tvému stvoření! Osvi' nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 8,1b-13

Evangelium: Marek 1,21-28

Verš k obětování: Žalm 111,10

Verše k požehnání: Žalm 31,17-18

Modlitba k požehnání: *Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nám ve svaté večeři zjednávaš přístup k tajemství tvé lásky. Proměň naše životy, ať vydávají svědectví, že ani v dnešním světě nepřestáváš konat zázraky! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.*

Vhodné písně: 11, 75, 95, 173, 177

Po zavátých stopách

někdejších severoamerických sborů CČS (Pokračování)

V předminulém čísle se autor článku zabýval osudy sborů CČS v Severní Americe. První díl ukončila obecná úvaha o sociálních proměnách denominací v exilu. Přinášíme pokračování jeho článku.

Tyto procesy probíhaly systematicky na celém severoamerickém kontinentu a kongregace s jazyky menšinovými byly pochopitelně první obětí uvedených společenských změn.

České sbory hlásící se k odkazu CČS postihl ještě jeden specifický zádrhel. Po roce 1948 se v ČSR církvi dostalo mezi ostatními církvemi nekatolickými poněkud zvláštního postavení. Vládnoucí režimní garnitura pokládala tehdy za ideologicky potřebné, aby církev zdůraznila svůj charakter jako útvar národní. Tím by byla nejen lépe režimem ovladatelná, ale vytvořila i vhodný protipól pro potlačování katolicismu. Přispívalo k tomu značně také její tehdejší nové administrativní vedení, které bylo v rukou silně levicově zaměřených osobností. Zvláště pak samotný charakter jejich proklamací za spoluzodpovědnost dění ve státě i presentovaná snaha stát se vůdčí morální a pokrokovou silou

společnosti byly obratně využívány pro záměry režimu. To pochopitelně neušlo církevním i laickým činitelům v církvích na zdejší kontinentu. Vliv CČS byl tehdy obecně považován za levicovou tendenci v církevně společenských dimenzích a jako takový byl mnohdy odmítán. Postupem let pak pomalu dochází k zániku téměř všech kongregací s církví afiliovanych, takže ke konci šedesátých let zůstává v USA jako plně funkční již jen sbor sv. Cyrila a Metoděje v Newarku. V uvolněném období Pražského jara vysílá církev do této obce pastorační a duchovenskou pomoc v osobě Ludvíka Fučka, který přes svou veškerou snahu i osobní obětí přichází již pozdě a obec po několika letech zcela zaniká. Nabídky do dalších formálně existujících sborů vyzněly naprázdno, neboť jejich česká menšina je většinou opustila nebo byly budovy odprodány. S příchodem normalizace byl Fuček ihned odvolán od rozdělané činnosti s příkazem jejího ukončení a okamžitého návratu...

Další osudy budov kongregací jsou někdy smutné, někdy až humorné. Tak budovy v New Jersey a New Yorku se proměnily zčásti v kongre-

gace karibských nativních obřadů rastafariánů a voodoo, zčásti v kluby černošského big-beatu, rocku a afroamerického jazzu. Tam, kde došlo ke gentrifikaci komunity (t. j. k vystěhování sociálně závislých a k výstavbě chráněných čtvrtí), v nové výstavbě budovy zcela zanikly. V jednom případě došlo na přestavbu pro luxusní zábavní podnik s červenou lucernou...

Na Floridě s postupným příchodem několika laických pracovníků CČS předseniorského a seniorského věku se objevily snahy o obnovu duchovní aktivity při presbyterním sboru Kennedyho ve Fort Lauderdale; šlo tam ale hlavně o činnost hudební a obecně uměleckou.

V Kalifornii, kam také odešlo několik laických církevních pracovníků, existovaly pokusy o obnovu duchovní aktivity. Došlo tak ke zřizování jakýchkoli přípravných výborů, avšak v důsledku různých vnitřních sporů nedošlo k žádné realizaci. Do Kalifornie odešel farář Vit, někdejší příslušník RAF a československý kaplan čs. západních peruti, který tam byl po válce vyslán na pastoračně misijní činnost mezi českými usedlíky.

Slavomír Pícha

Dokončení příště

Nad Písmem

Prosme Pána i my o uzdravení ze všech marných tužeb

Mk 1,21-28

V jejich synagóze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víš, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ Mk 1,23-27

Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský!? Zaznívá nám to jako něco hrozného. A přeci jsou to slova, která nám jsou blízká. Užíváme je na adresu všech, kdo zasahují do našich záležitostí. Ohrazujeme se proti těm, kdo nerespektují naše právo na vlastní život. „Co se staráš, co je ti do toho!“ Bráníme se, i když jde třeba o malé zneklidnění našeho životního běhu. A ptám se: „Má na nás Ježíš právo?“ Nic si nenamlouváme. Stejně tak se svou přirozeností bráníme, děje-li se zasahování do našich životů ze strany Boží. Vlastně to pokročilo všechno tak daleko, že dnešní člověk nechce mít s Bohem nic společného. A i na nás, kteří se k Bohu hlásíme, všelijak hlodá zsvětštělé okolí. To ohrazení: co je ti do nás!, patří v současnosti nejen druhému člověku, ale i na adresu Boží.

O muži, který tuto větu vmetl do tváře samotnému Ježíšovi, evangelium říká, že byl posedlý nečistým duchem. Jde ale o něco jiného než o nemoc. Jde o narušený vztah mezi člověkem a Bohem. Člověk ztratil poněti o tom, jaký je jeho pravý vztah k druhému člověku i k tomu, kdo je jeho Stvořitelem a Pánem. V otázce: Co je ti do nás, Ježíši

Nazaretský? slyšíme odmítnutí Božího zájmu o člověka i odmítnutí vlastního lidského zájmu o Boha. Slyšíme odmítavé: co je ti, Bože, do mne, ale i povýšené a lhostejné: co je mi, Bože, do tebe!

A ještě něčeho si povšimněme: Co je ti Ježíši do NÁS – množné číslo. Vzpouora proti Bohu se dovolává spoluúčasti druhých! Je to známá praxe, že ten, kdo je přesvědčen, že zrovna jeho rozum je to pravé poznání, ten nechce stát před Bohem ani před lidmi sám. Zlý se shání po stoupencích a bývá úspěšný. Je to jeden z kořenů zla a lidstvo na něj stále doplácí. Doplácí na stoupenca zla. Kolik přísluhovačů měli všichni diktátoři – Hitler, Stalin...

Položme si otázku: Nejsme to i my – já, kdo si přejeme, aby Bůh do našeho života nezasahoval? Víra nás omezuje, naše křesťanství nás vede a jakoby tlačí na určitou cestu, která se nám nelíbí. Často se člověk dostává do pozice vzdoru. Máme strach, že se oslabí naše lidská síla. A i tento strach je vyjádřen v tom dnešním textu, v té druhé otázce: Přišel jsi nás zahubit?

V každém z nás je strach, abychom nedali své nitro všanc. Vlastně naprosto v protikladu tomu, co každou neděli říkáme: Živ jsem já, avšak již ne já, živ je ve mně Kristus, v naprostém protikladu k tomu dáváme své nitro různým nečistým duchům. Všem těm našim touhám po slávě,

po úspěchu, po moci, po majetku a propůjčujeme své nitro závisti a hněvu. Máme stále z něčeho obavy a hříšný strach. Naše cesty se často obrací k Bohu zády – jako byla cesta marnotratného syna.

Jestliže se ale sami nad sebou zamyslíme, je to důkaz, že to není naše věrnost Bohu, ale svědectví, že nás Pán Bůh nenechal napospas nám samým – našim nečistým duchům, našemu zsvětštělému světu, ale že postavil před nás a do našeho života svého Syna a že v něm o nás stále usluje. Proti našemu lidskému zehraní na úděl žití postavil zaslíbení života věčného. Ježíš přišel právě proto, abychom viděli, jak na jedné straně stojí lidský vzdor a na druhé straně proti onomu vzdoru Boží trpělivá láska. Vlastně je naše víra zápas, zápas lásky proti zlu, pravdy proti lži, života proti smrti. Celý tento příběh končí vítězstvím Ježíšovým: „Umlkni a vyjdi!“ To je velké potěšení, povzbuzení, posila – Ježíš má moc uzdravování. V dnešním evangeliu nejde o to, že by člověk, který vzdoruje Bohu, byl přemožen, aby prohrál. On neprohrál – byl uzdraven. Byl uzdraven, aby mu bylo pomozeno, ne, aby byl zdeptán nebo zatracen, ale aby byl zachráněn, aby byl vytržen ze smrti do života. Prosme Pána i my o uzdravení ze všech marných tužeb, závislosti a strachu.

Věra Říhová

Pane a Bože náš, naše cesty nás vedou často jinudy než směrem, který nám ukázal Pán Ježíš. Prosíme o uzdravení, abychom správně rozpoznávali, co po nás žádáš.

Dej, ať ty naše každodenní starosti zvládneme s vědomím, že o nás víš, že nám pomáháš a že od nás nepožaduješ víc, než co je v našich silách. Děkujeme, že se smíme navracet do tvé otcovské péče. Amen.

Zprávy

První přijímání v Roztokách

První svatě přijímání Marty Petráčkové, Karolíny Rozkydalové, Aurelie Quarlesové van Ufford, Sáry Herodkové a Robina Herodka proběhlo 17. 12. 2017 během bohoslužby ve sboru CČSH v Roztokách u Prahy. Sloužila ses. farářka Jarmila Kučerová a br. Alberto Rocchini.

Tomáš Rozkydal

Smutná zpráva

Oznamujeme, že dne 8. ledna ve věku 80 let odešla na věčnost sestra emeritní farářka Jana Flašková. Sloužila jako farářka v náboženské obci Bílina.

Poslední rozloučení se konalo ve sboru CČSH v Chebu 17. ledna. Vzpomeňme na ni v modlitbách.

red

Vydané publikace

Ediční rada Královéhradecké diecéze by ráda upozornila na možnost zakoupení publikací, které v naší diecézi vyšly v loňském roce. V edici H k 90. výročí úmrtí našeho prvního patriarchy byla vydána monografie Martina Chadimy „Dr. Karel Farský, I. patriarcha Církve československé (husitské)“. V edici Poutník jsme vydali další díl zpěvníků: „Zpěvník III., písně k Novému

zákonu“ a publikaci Vladimíra Hrabý „Víra, naděje, láska - počátky, vývoj a současnost Církve československé husitské“. Tyto a další tituly je možno zakoupit v prodejní Blahoslav nebo v kanceláři DR v Hradci Králové, další informace na <http://www.ccshhk.cz/vydane-publikace/>.

JP

Diecézní katedra - O pústu

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské vás zve na diecézní katedru, jejíž téma bude **Význam pústu v životě starozákonního lidu. Púst kolektivní a púst osobní.** Přednáší Mgr. Aleš Jaluška ve středu 31. ledna od 10 hodin (v 9.30 hodin pobožnost v modlitebně). V přednáškové místnosti NO Hradec Králové, Ambrožova 729. Svou účast prosím potvrdte na email dieceze@ccshhk.cz.

Podpořeno z Fondu rozvoje KH diecéze CČSH.

JP

STEWARDS PROGRAMME

Ve dnech 6. až 23. června 2018 pořádá Světová rada církví setkání v Ženevě, jehož součástí je tzv. Stewards Programme. Tento program je určený pro 20 mladých lidí mezi 18 a 30 lety z různých církevních tradic, prostředí a částí světa, kteří budou sloužit na setkání SRC jako dobrovolníci. V rámci programu se budou moci podělit o svou víru, znalosti a vize v ekumenickém prostředí založeném na sounáležitosti a přátelství. Zároveň budou mít příležitost poznat a osobně zažít práci SRC a její úsilí o křesťanskou jednotu a také přispět svými praktickými zkušenostmi. Zájemci, kteří splňují uvedená kritéria, se mohou hlásit na adresu miroslava.cejkova@ccsh.cz. Další informace na <https://www.oikoumene.org>.

MČ

Večer úcty ...

Dokončení ze str. 3

Jednu vydala r. 2007 Náboženská obec CČSH v Praze-Starém Městě: **Strážci lidskosti (Dvanáct příběhů příslušníků Československé církve (husitské) vězňů po únoru 1948)**, další roku 2011 **Z milosti třpět pro Krista (Životní příběh faráře Církve československé Václava Mikuleckého)** vydal Blahoslav ve spolupráci s NO Praha-Staré Město, dále **Česká pravoslavná církev od Mnichova po obnovu v roce 1945**, vydaná Ústavem pro studium totalitních režimů (ÚSTR) v roce 2015. Nejčerstvější a nejobsáhlejší publikaci **Sáhnout si do ran tohoto světa** vydal opět ÚSTR (2017). Je v ní uložena desetiletá práce historika, která vydává svědectví o lidech vkořeněných do Krista, o lidech statečných v zápase o svobodu, ale i v těch neobyčejnějších činech svého povolání, o lidech vězňů, mučených, popravených či zavražděných fašisty. Svědectví o druhém nejpočetnějším církevním společenství u nás v té době.

Co chce říci název knihy? Osudy konkrétních lidí se dá doložit, že tato církev si uložila mít hlubokou účast na tom, čím svět krvácí. Ježíšovo přiznání k nejmenším bratřím, jimž je třeba pomoci, patřilo od počátku k podstatným rysům jejího společenství. Ducha této vzájemnosti na-

plňovala tak, že mnozí z jejich členů neváhali jednat a „vysloužili“ si za to výsledky, věznění, utrpení a smrt. Proto také nese kniha podtitul: **Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938-1945**. Na téměř sedmi stech stranách zachycuje postoj k občanské válce ve Španělsku a další „zahraniční“ souvislosti: pronásledování na Slovensku a Podkarpatské Rusi, na Těšínsku; situaci církve v protektorátu, ve Vídni, domácí i zahraniční odboj, výchovu bohoslovců v čase okupace, sociální práci církve, vztah k židovské komunitě a pomoc židům, biografické medailony uvězněných a usmrčených duchovních, potíže vlastní církevní instituce, účast na osvobození vlasti. Těch velmi cenných dokladů, sdělení i fotografií obsahuje kniha mnoho a čtenář se od ní jen tak snadno neodtrhne, jak skvěle je napsaná. Církev by se s ní měla seznámit ve všech diecézích – podobně působivým způsobem, jako se to stalo v Husově sboru na pražských Vinohradech. Zdejší pietní setkání hudebně doprovodila kapela Repromantic a modlitbou ukončil bratr patriarcha Tomáš Butta.

Autoru i vydavatelům buďž dík za tuto knihu. Můžete si ji objednat či zakoupit v Blahoslavu a v knihkupectvích Kosmas za velmi příznivou cenu.

Jana Wienerová

Z ekumeny

OSLAVA 70. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SVĚTOVÉ RADY CÍRKVÍ V PEKINGU

V Číně byla zahájena oslava 70. výročí založení Světové rady církví (SRC). Při této příležitosti generální tajemník SRC rev. Olav Fykse Tveit přednesl 7. ledna v kostele Chongwenmen kázání na téma „**Ježíš Kristus, Radost světa**“. Dr. Tveit zároveň předal pozdravy z živého společenství SRC, sdružujícího 348 členských církví z celého světa.

Chongwenmen je jedním z nejstarších protestantských kostelů v Číně, který postavili američtí metodisté v roce 1870. V roce 1900 byl kostel zničen v důsledku boxerského povstání a o čtyři roky později prošel přestavbou. Během kulturní revoluce byl uzavřen, znovu otevřen byl v roce 1980 jako místo setkávání pro tisíce křesťanů. Dnes se zde každou neděli koná pět bohoslužeb, jichž se účastní mnoho mladých lidí. U příležitosti zahájení zmíněné oslavy se sešlo k bohoslužbě a společným modlitbám na 1000 věřících.

Tveit ve svém kázání uvedl: „*Jsmo povoláni šířit dobrou zprávu o Boží lásce a Božím pokoji pro všechny lidi, ať už je to kdokoli, bez ohledu na to, do jakého národa patří.*“

Dále pokračoval: „*První slovo o Ježíši Kristu bylo spjato s radostí. A pro nás je skutečným potěšením navštívit vás zde ve vánoční době, kdy tuto radost oslavujeme. V dnešním světě potřebujeme něco, co nás může opravdu spojit jako lidské bytosti v trvalé radosti bez ohledu na všechny hranice. Ekumenické hnutí je postaveno na myšlence „všech lidí“. Radost z Vánoc je jádrem díla a poslání SRC, ... jejíž 70. výročí založení si dnes připomínáme,*“ řekl Tveit a dodal: „*Radost z Vánoc nás může i nadále spojovat jako církve a lidské bytosti ve světě, který má potenciál se zlepšit, i když je stále ještě velmi rozdělený a roztržité. Ačkoli bylo už mnoho lidí zbaveno chudoby, jako například ve vaší zemi, mnozí další v jiných částech světa stále trpí bídou, nevládnými nemocemi, konflikty, strachem, osamělostí, a dokonce i beznadějí.*“

Tveit uzavřel své kázání tím, že lidem připomněl různé konflikty probíhající ve světě. „*Vánoční radost je určena všem, kdo nežijí v míru. V současné době čelíte zde v Číně nebezpečí války v sousedních zemích na Korejském poloostrově. Za obyvatele Koreje se modlíme a věnujeme jim pozornost již dlouho, zejména pak v posledních měsících. Jako Světová rada církví sdílíme jejich strach i víru v Knížetě pokoje, Ježíše Krista... V této vánoční době si pak obzvláště připomínáme potřebu spravedlivého míru pro naše sestry a bratry i všechny národy v Betlémě a na Blízkém východě.*“

Dle materiálů SRC připravila Mirka Čejková

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Uzdravení posedlého v Kafarnaum

Ý	V	U	Ý	L	D	E	S	O	P
T	Y	Ž	U	M	Č	E	I	CH	T
S	J	S	O	U	N	C	U	Í	I
I	Í	C	Y	A	Í	D	J	E	B
Č	T	Ž	K	N	T	I	Č	U	U
E	J	Ř	O	R	A	O	E	P	H
N	I	K	Ú	A	Í	G	B	L	A
K	Á	D	Ž	F	M	Ž	O	O	Z
Z	I	N	A	A	É	L	O	G	S
V	M	O	S	K	C	I	Č	B	A

Boží duch
Kafarnaum
křik
mlč
moc

muž
nečistý
posedlý
sobota
synagoga
učit

údiv
úžas
vyjít
zahubit
zákoníci

(Řešení z čísla 2: Následujte mne i vy.)

Jana Krajčířiková

Vyhledávací řízení na místo redaktora

Ústřední rada CČSH vyhlašuje vyhledávací řízení na pozici redaktora/redaktorky Českého zápasu, periodického tisku CČSH

Předpoklady:

- členství v CČSH
- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní)
- znalost práce s grafickými programy
- praxe

Příhlašku obsahující životopis, kontaktní údaje a případně reference zašlete do 4. 2. 2018 na Úřad ÚR CČSH na adresu: ÚR CČSH, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6,

nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz

Předpokládaný termín nástupu 1. 3. 2018, mzda dohodou.

